

Meddig vezeti még Hegedűs főmérnök úr a Magyar Fémlemezipar R.-T.-ét

Csincsura Antal, Kondor Miklós, Bánkó István Hamvainé és egy kis fiúkban elköltözték, Szitopló Ilona öltözöje közvetlen közelében Hegeiüüs Ferenc főmérnök ür. Ki ez a Szitopló Ilona? Munkásnőül lett hivatalnokká. Már elfelejtette, hogy Hegediüs főmérnök úr kegyából került be az irodába és hogy valaha munkásnő volt. A síró-rivó, kétségbesett anyákat, és leányokat, akitknek kezéből Hegedüs főmérnök úr szeszélye kicsavarja a minden nap kenyeres, semmibe sem veszi, vélük ágy

Szól a panasz, folyik a panasz és ki más
színen szólna, ha szól, mint a Magyar Féni-
képzőipar Rt. zsidó főmérnöke, Hegedűs
Ferenc ellen. Meddig türök még az il-
letékesek, hogy magyar munkáslányokat
s magyar munkásca, ádokat terrorizál-
jan Hegedűs úr? Ez a mérnök úr gorom-
ba, a, terrorizál. fölényesen viselkedik a
munkásokkal. Ez a főmérnök úr magyar
munkáslányokat dob az utcára és foszt
meg kisdarab kenyerükkel.

A gyár egészségügyi berendezése kritikán aluli. A kötözö, mely különben müködhet az orszaki iroda szerepé tölthet be, mindennek megmondható, csak nem higiénikusnak. Ott állt a fal mellett piszkos mosdó, melybe az összetárrá szorozott ujjú munkásnők vészettek. Számtalanszor szennyes vattatás kötözött beledobláva a mosdó tányérre cseppeket. Miért nincs a gyárnak orvosa? Miért nincs kötözött a sebesülteteket eddig Singer zsidó munkások, aki kezét soha még nem mosolyította meg, a, mielőtt a sebesülteteket bekötözte volna? Ugyabban a gépek mellett dolgozó munkásnők mögé állított hajcsarnók nyújtják az elsősegélyt. A Ju is néni, a Boris néni és a többiek ide-odataszigálják az emberekelen kinokkal küköldő, összetört ujjukat. Mért vérező kezű magyar munkásnőket. Miért nincs rendes kötszerláda? Miért kötözik rendes orvosi felszerelést? Miért kötözik a mosatlan kézzel a battársákat és baj-

A gyárvárokat, akiknek vérét veszi a gyári munkásokat, holott 69—80 rúmániában gondoskodott, hogy a teljes felismerésre volna szük ki. Ezáltal nem tart a gyár küldi levonatot? De ugyanakkor kérdezzük, mi nem ad olyán bért magyar munkás véreinknek, melyből megvehetnék a tűtik épésben tartásához szükséges anyagokat? Beesett aró, sovány, elmaradó munkásokról és munkások melegítőjéről és délben a gyárba. Kérdezzük a főmérnök urat, miért játszik ki az iparügyi minisztérium rendelkezéseit, hogy mikor volt a munkásoknak a fél hónapon át, a vasárnapi munkások százalékos-béremeléssel kellett volna fizetni? Hegedüs főmérnök, úr azonban a munkásoknak, akiik szombaton télen, vagy 7 órákor áltak munkába, vasárnap 7-ig dolgoztak, nem adta az 50 százalékos-béremelést, de mikör emelte az ügynyevezett „stíbot“ a szoci. dem elvtársakat, mintegy 50 emelkedési részére, a vasárnap 7-től 7-ig, azonkívül kifizette

Vájjon mi van azzal a munkahérrrel, amelyet szombaton estétől vásárnaphoz mintegy hétszáz munkástól visszatartott! Pontos elszámolást követőenünk, a magyar munkásnők és munkások nevében! Itt nincs hal gátásra idő, Hegedűs főmérnök úr válaszoljon!

Tégla Julia, lakik XIV., Hungária-középkörút 225. szám alatt, volt bajtársnónk akinek kezéből kitépték azt a közösségi velet, melyen 30 bajtársnónk aláírással volt. Hegedűs Ferenc ezt a levelet testvéreinak és bajtársainak kezébe vissza nem juttatta, bajtársnónk inkább összetépte, minthogy kiadta volna a kezából, de végül re is elbocsátással fenyegették meg, majd pénzzel próbálták megvesztegetni s ezzel a terroristára módszerrel sikerült Hegecius Ferencnek az összetépett levél birtokába jutni.

A levezető magyar művészeti szervezési
danak köszönheti pártunk szervezési
osztályának, a „Magyarság Utjának“
továbbá Pinter Pál XIV. kerületi fő-
szervező bajtársunknak azért, hogy
kiáltottunk érthük és fejtártuk a magyar

AZ OSZTRAK HOSZYEZET 1870. 07. 05-ÖSZTÍLMI KÖRÖDRÜKHSZ 7 MIT KIOL EGY SZEMIANU A MEGURASZLES AUSZTRIAHAN?

A suttogó propaganda a tavasz óta tár-
lal bennünket azzal a célzatos hírrel, hogy
Ausztriában valami nincs rendjén. Sőt,
hogy Ausztriában óriási a csalódás. Az An-
schluss után az örööm csak pár hónapig
tarolt eszerint a célzatos híresztélyes szo-
rint, és utána jött a késői kiabrandulás.
Kiabrandult Hitlerből a középosztály csak
úgy, mint a munkásság, és a parasztság, —
monda tovább a suttogó fáma és ha Hit-
ler nem tartana olyan erős karhatalmat
Ausztriában, már régén kitört volna a náci-

Jól ismerjük az ilyenfajta híreknek for-
rását. Akiknek gyűlöletes az újjájelődős
szocializmussal telített nacionalizmus, --
azok a híriterjesztők.

Jól lesz, ha idejében teleplezzük azt a
hazabeszélést. Olvasóink tájékoztatására
épp ezért közünk egy kis izelítőt abbol a
ciklusorozatból, amelyet laptársunkban, a
Műszaki Világban írt ausztriai tapasztá-
lairól egy tiszttálatású magyar mérnök,
mieggyetemi tanársegéd, dr. Fehrentei G.
László:

— Ha a vendéglátás s idegenszeretet nem is változott az új rendszer alatt, annál nagyobb változásom ment át az osztrák polgári gondolkozásmód. A régi Ausztriának meg a katonassága is „polgári” volt, a mai Ostmarknak még a poigársága is katonás. Megszűnt a kalapleemelés, mindenki csak fellendült karral üdvözli egymást. Már ez is bizonyos katonásabb kiüsst ad az uicai tömegöknek. Hozzájárul ehhez az eddiginél is erősebben tört hódító népviselet, a rövid tiroli bőrnadrág, amely valósággal egyen-

Gyakorlak a katonás felvonulások. **Büsz-**
ke az, aki valamelyik katonáasan szervezett
alakulat tagja lehet, büszken viselik a há-
borús katonai kitüntetéseket az öreg ősa-
tárak. Tavaly még gyermeknájus voltam annak
hogy milyen polgári nemtörökönseggel jár-
káiták az emberek a hős emlékművek előtt.
Már a régektől sem vitték ki a szajukból.

(akkár csak Budapesten). Után egyik legnagyobb emlénye az volt, mikor láttaam, mi-lyen tisztelkedéssel meg el az utca népe az esetben hősök emlékművel előtt. Min- denütt ott áll a szétfertőtől lábu, fegyverrel földnek támásztó örszem. A szobor vagy tablia előtt aztán komoly lépésekkel, fellerősített karraival menetel el minden osztrák kivével nélkül. Szűkebb utcáknál még az utca túlsó oldalán járók is megadják ezt a tisztelkedést,

Egy rovia esetben a legtöbb minden zásnak kellett a lelkükben végbemenni, hogy az ilyen különöségekben tud megnyilvánulni.

AZ OSZTRÁKOKAT AZ ELMULT ESETTENDEG MINDEN IDEGEN „KEDÉLYOS” JELÖZŐVEL RÍNHÁZA FEL. MOST, HA ÚTIEMLEKEIMET ÖSSZEGETT KISÉRLEMÉG ELŐTTMINKÉBŐL EGY DOLGOZÓ ORSZÁGKÉPÉ ALAKULKI. MINDEN Ember KAPDAK MUNIKÁT ÉS KEHIS DOLGOZNA. TAVALLY MÉG JÓL ÖLTÖZTETT FLÁTALEMBEREK ÁLLITOTTAK MEG AZ EBBERT AZ OSZTRÁK VÁROSOKBAN, „CSAK

A régi osztrák vidámság azért megmaradt. Ünnepnapokon tél vannak a „Stubék” poharazó társaságokkal & az országútak feketék a zöldbe kirändülő mindenkit beli kerékpárosok öriási tömegétől. A kávéházak azonban lassankint bocsúnak, a nők szájáról lekerül a rúzs, nem keznek a női fodrászok és drogériák, esendben kiműlik a luxusinterízmények. Ostbahn

markban is nyersebb, egyszerűbb életförmák valnak uralkodóvá.

Ostmark, a régi Ausztria ma nemcsak munka országa, hanem a vidámság és öröme is. Ez az örömlük általános és összínteszt, azt most már, körvetlen tapasztalatok alapján, nyugodtan mérem állítani. —

Pályamesteri kényszerítőink szolgálati intézménye kációs visszaham-

<p>Márcsi, Mezler, Bédi és Rakovszky súlyos interpelláció!</p> <p>A szerdai interpellációs nap, amely 10 holdas Wimpffen grófi dominium 15 családtag, nevén áll telekönnyvilleg, s ezért „a mai törvények értelmében” ehhez nem tud „hozzá-nyúlni”, — Kár, hogy arról nem szólt „a miniszter”, — pedig ez érdekelte volna „első-várban, az országot”, — hogy mikor hoz új törvényt, amely lehetővé teszi a „hozzá-nyúlást”?</p>	<p>3. OICSO rájói a nőnek!</p> <p>Házinkat, — A teszívér jobboldali jegyében állott. A részéről Rajniss interpellált a Bírói várat. Néhány ügyben, a Hungaristák részéről két interpellációt mondott el, melyeket a működésüket aratva és interpellált a Hungaristák új, második képviselője, Rátz Kál-</p>
	<p>nán is.</p> <p>Partunk, a Nemzeti Szocialista Front ré-</p>

Harmadiknak Bédi Béla képviselő bájt-társunk interpellálta meg az ipar és kereskedelmiügyi minisztert az oleső néprádió és a rádió elöffizetési díjak leszállítása érdeiben. A hazai rádiókészülék gyárákat karbileben vannak: tulás nélküli műondhat-juk, hogy az előállítási ár kátszeresét, sőt háromszorosát kell fizetnie arra, aki készségeket akar venni. Az előfizetési díj is – havi 2.40 P – a szegény falusi nép számára igen magas; gondoljunk csak a 80 filléres, 1 pengős napszámról! — Képviselő Rákovszky Tibor kérdezte a földművelésügyi minisztert, hogy az interpellációra az addott alkalmat. Erré az OMGE minápi gyűlésen a felgyújtóval szembeni miniszter váratlanul pálcát törött a nagybirtok szülkessége

**4. Mierő Csuiklán be váraltanul
a fái- és Népkultúró Mezői hivatalával**

bajtársunk a dolgok elevenjere tapintott. — Szósról mondta, hogy „szükséges van a nagybirtokra is.” — Rakovszky megkérdezte, hogy ha szükség van a nagybirtokra is, — miből akarja a kormány kielégíteni a falusi nincstelenek százezreit? — A miniszter válaszban kijelentette, hogy a jövő gazdasági évben a kisbérletek rendszereit fogja a kormány erősíteti, hogy betartassák a „lassú fejlődés” parancsa. . . . Arról nem beszélt a miniszter, hogy miként akarja saját földhöz juttatni a föld népét? — Rakovszky nem vette tudomásul a mi-

Meizler Károly bájárunk interpellációjához köverkezett. Erelyes szavakkal kifogásolta a váratlan becsükáját.

— Bevárjuk!

2. Bajok a Wimpfen-dominiumban

Matolcsy Mátyás mondotta el aztán, másodiknak interpellációját a Wimpfen-uradalomban uralkodó boitrányos állapotokról. Ez az anyagot lapunk megelező számában hozta nyilvánosságra Matolcsy S. cikke mindenütt nagy feltünést kellett. A cselekedés és a sommások hiányosan és rendetlenül kapja meg járandóságát; a békessének kások boitrányosak; a sommás munkások nincszer választat.

Képviselő bajtársaink jó munkát, egymáknak végeztek! Pártunk központjában óta a kerületi pátirodákban bajtársaink lelkük sedetlenül vették tudomásul szerda este képviselőink komoly sikereit a Házban! A párt helyiségek elhagyásakor mindenki ajkárkánkban szűkebban hangoztatja a következő ünnepi előadásunkat: **KÜZDŐ** II.

AZ OSZTRAK HÓGYEZET MIL-3 AZ OSZTRAK KÖRÖDRÜKÜS 7 MIT MÁNI EGY SZEMIANU A VONMELASZIES AUSZTRIAHAN?

A suttogó propaganda a tavasz óta tár-
lal bennünket azzal a célzatos hírrel, hogy
Ausztriában valami nincs rendjén. Sőt,
hogy Ausztriában öröksí a családás. Az An-
schlus után az örööm csak pár hónapig
tarolt eszerint a célzatos hiresztelés szo-
rint, és utána jött a későrű kiábrándulás.
Kiábrändült Hitlerből a középosztály csak
úgy, mint a munkásság és a parasztság, —
mónida tovább a suttogó fama és ha Hitler
ler nem tartana olyan erős karhatalmat

Jól ismerjük az ilyenfajta híreknek forrását. Akiknek gyűlöletes az újjájelődés szocializmussal telített nacionalizmus, -- azok a háriterjesztők.

Jól lesz, ha idejében teleplezzük azt a hazabeszélést, Olvasónk tájékoztatására épp ezért közünk egy kis izellőt abból a ciklusorozatból, amelyet a laptársunkban, Műszaki Világban - írt ausztriai tapasztalatairól egy tiszta látású magyar mérnök,

— Ha a vendéglátás s idegenszeretet nem
is változott az új rendszer alatt, annál na-
gyobb változásom ment át az osztrák pol-
gári gondolkodásmód. A régi Ausztriában
még a katonasága is „polgári” volt, a mai
Ostmarknákn még a poigársága is katonás.
Megszűnt a kalaplemeleés, mindenki csak
fellendülött karral üdvözli egymást. Már ez
is bizonyos katonásabb különböző ad az utcai
tömegöknek. Hozzájárul ehhez az eddiginél

is erősebben tért hódító népviselet, a rövid-
tiroli bőrnadrág, amely valósággal egyen-
ruha jellegű, mert épp úgy viseli a kubikos
munkás, mint a központról kiszálló ellen-
őrző mérnök.

Gyakorik a katonás felvonulások. Búsz-
ke az, aki valamelyik katonásan szervezett
alakulat tagja. Lehet, büszkén viselik a há-
borús katona kitüntetésekét az öreg osa-
tárok.

Tavaly még szemtanúja voltam annak,

högy milyen polgari neműrődönseggel jár-
káiták az emberek a hősí emlékművek előtt.
Még a pipát sem vitték ki a szajukból,
(akár csak Budapesten). Után egyik legna-
gyobb eléménye az volt, mikor látta, mi-
lyen tiszteletadással megy el az utca népe
az elesett hősök emlékművel előtt. Min-
denütt ott áll a szárvetett lábú, fegyverrel
földnek tármasztó örszem. A szobor vagy
tábla előtt aztán komoly lépésekkel, felle-
dítéssel karral menetel el minden osztrák-
kivével nélkül. Szükebb utcákban még az
elöljárók is megadják ezt a

Egy rövid esztendő alatt micsoda változásnak kellett a lelkükben, végigmenni hogy az ilyen külsőségekben tud megnyúlvánulni.

Az osztrákokat az elmulat esztendeig minden idegen „kedélyes” jelzővel ruházta fel. Most, ha újraelkéimeti összegezni kísérlelmei előttünk inkább egy dolgozó országi ember kapthatunk képe aikul ki. minden ember még jól öltözött, de a tiszteletadást,

A régó osztrák vidámság azért megmaradt. Ünnepnapokon télén vannak a „Stubékár” poharakozásággal s az országúti versenyekkel a zöldbe kiránduló mindenki nem belli kerékpárosok óriási tömegéétől. A kávéházak azonban lassankint becsülhetik a hosszú időt, amelyet a gyorsan megnövekedett személyszám követ.

Ostmark, a régi Ausztria, ma nemcsak a Vidámságé, hanem a munka országa, az örökműk átalakos és öszönök is. Ez az örökműk közvetlen tapasztalata, azt most már alapján, nyugodtan merev állítani.

